

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
 naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 5

ŠIBENIK, 3 veljače 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
 ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Užgimo svijeće!

Nekada smo se morali skr-
 vati u podzemlje, u katakombe.
 Rimski okrutnici na carskom pri-
 jestolju nisu dopuštali našoj prvoj
 kršćanskoj braći da se javno i
 otvoreno znamenju znamenom
 križa. Morali su se noću sastajati,
 pod zemlju silaziti i tamo ispovi-
 jedati svoju vjeru u Krista.

Noć je tamna, a noć pod zem-
 ljom je još tamnija. Zato su kr-
 šćani upaljavali baklje, da im se
 bar nešto vidi. — Ali, koligod su
 te prve njihove crkve bile skro-
 vite i tamne, toliko su oni bili
 svjetliji u svojoj duši! Uvijek,
 kudagod su išli, nosili su u sebi,
 u svojoj nutrini tri prižgana svi-
 jetla: svijetlo vjere, svijetlo ufanja
 i svijetlo ljubavi.

Zar vam se ne čini da je danas
 sve obratno!? Danas podižemo
 umjetničke katedrale i mramorne
 oltare; kupujemo srebrene i zlatne
 svijećnjake. U gradske crkve uva-
 đamo električnu rasvjetu, a za se-
 oske nabavljamo mnogo voštanih
 svijeća. Sve veliko, sjajno i svijetlo.
 I dok je tako u kamenitim krvava-
 ma, u sebi, u svojim dušama
 nosimo premalo sjajnosti i svijetla.

Prvi Kristovi borci imali su
 tamno podzemlje za crkvu, ali tim
 više su sami bili svijetli i puni
 topline! — Njihovi nasljednici ula-
 ze u svijetle, velike crkve pod
 otvorenim nebom, ali sa žmirka-
 vim ili potpuno ugašenim svije-
 ćama u svojoj duši!

— Kršćanstvo nije znanost
 koja upoznaje ljude s prirodnim
 zakonima i njihovim tajnama. Ono
 ne propovijeda nijedan određeni
 politički ni socijalni sustav. Kršćan-
 stvo je u prvom redu vjera koja
 hoće svakoga pojedinca pronik-
 nuti žarom Božjih istina, obasjati
 dobrotom svetaca i oplemeniti lju-
 bavljaju najboljih majki. Zato bi
 morao svaki kršćanin biti svijetao
 kao sunčana zraka koja jutrom
 ispija najčišću rosu sa stabala.

„Tako neka svijetli vaša svjet-
 lost pred ljudima da vide vaša
 dobra djela i proslave Oca vašega
 koji je na nebesima!“

Ako su danas mnogi izgubili
 vjeru u veliku preporodnu snagu
 katoličkih načela, onda smo mi
 to skrivili. Krivi smo, jer naša
 svjetlost više ne svijetli pred lju-
 dima. Ljudi ne vide više „naša

Na braniku

Potrebna od kruha
 Ako su već svi narodi, od početka
 pa do danas, imali neku vjeru koja ih
 je pratila kroz život, onda ta pojava
 mora imati svoje jake i opravdane raz-
 loge. — Pa kad bi vas netko zapitao:
 Zašto su svi narodi vjerovali i još da-
 nas vjeruju. — Što biste odgovorili? —
 Najpametnije bi odgovorio koji bi re-
 kao: Svi narodi su vjerovali i vjeru-
 ju, jer je vjera potrebna, nužna za ži-
 vot.

Uistinu, vjera je potrebna; potre-
 bnija od kruha!

Svaki od nas se zanima odakle o-
 vaj svijet, zašto živimo, kamo poslije
 smrti idemo. To su ona teška pitanja
 koja ne daju mira učenom kao i neu-
 kom. A vidite, na sva ta pitanja ne
 može nam odgovoriti nijedna prirodna
 znanost. Samo vjera nam može na to
 jasno i razumljivo odgovoriti i, tako,
 umiriti naš razum.

Sve što znamo o svrsi ovog svi-
 jeta, o prekogrobnom životu, znamo
 po vjeri! — Dugo se već vremena
 tužimo na socijalnu bijedu i opće osi-
 romašenje koje je zahvatilo sve sloje-
 ve današnjeg društva. — Jeste li se
 kada pitali: Koji su uzroci ovoj bijedi
 i osiromašenju? Ako znate dobro mi-
 sliti, ako ste bili iskreni samima sebi,
 morali ste odgovoriti: Zadnji uzroci su
 u pomanjkanju vjere!

Zar može onaj koji čvrsto vjeruje
 u Boga i njegovu vječnu pravdu: kra-

Katoličke pobjede

Govor s neba

Kad bismo mi katolici imali sa-
 mo Lurd, bilo bi to dostatno za istini-
 tost naše vjere. Svake godine se u
 Lurdu, francuskom gradu, bezbroj pu-
 ta Nebo približi zemlji i tisućama onih
 pobožnih ljudi, koji tamo dolaze na
 poklon svojoj Majci, propovijeda o
 Božjoj moći i veličanstvu.

U Lurdu se zbivaju prava čudesa.
 To potvrđuju one stotine liječnika ko-
 ji u nj dolaze i u liječničkom uredu
 ispituju i proučavaju iznenadna, ne-
 protumačiva ozdravljenja na smrt bo-
 lesnih ljudi.

Tako nam i sad javljaju iz Lurda

dobra djela“, pa zato i ne „slave
 Oca našega koji je na nebesima“.

Nekoć, u ono davno doba,
 sijedi starac Šimun nazva Dijete-
 Isusa „Svijetlom za rasvijetljenje
 naroda“. I toga se svake godine
 sjećamo, kada na svijećnicu bla-
 goslivjamo svijeće.

Svijeće su mrtva tvar, ali, kad
 ih užgemo, gore, i njihova svjet-
 lost obasjava svu okolinu. Zato
 svijeće i svijetlo označuju sav onaj
 život kojega kršćanstvo skriva u

sti, varati i smišljati načine kako da
 bližnjemu otme iz ustiju i onaj zadnji
 zalogaj kruha? Ne, to je nemoguće! —
 Samo onaj može tako činiti koji malo
 ili ništa drži do vjere i do onih vječ-
 nih čudorednih načela koje je Bog
 utisuo u ljudsko srce.

Zandari i policija čuvaju javni
 poročak i kažnjavaju svakoga koji
 ga krši. Ali ko će moći doznati sve o-
 ne zločinačke odluke koje se porađaju
 u tanojstji srca? Ko će kazniti ona bez-
 brojna zlodjela koja se izvršuju u noć-
 noj tami i na skrovitim mjestima u po-
 bijela dana? Za to su bezuspješni su-
 dovi i njihovi zakoni! Samo vjera, je-
 dini Bog se može proti takovima bo-
 riti!

A onda: Svi se ne pokoravaju.
 Mora netko biti upravljač i gospodar.
 — Do njih mogu još teže doprijeti za-
 konske kazne! Ko će spriječiti da se
 gospodari ne pretvore u okrutnike ko-
 ji mogu svaki čas zlorabljavati zakon i
 s nepravdama mučiti podložnike? —
 Nitko nego vjera i Bog!

Kako vidite: na vjeri se temelji
 čitav naš život. Zato svi moramo pri-
 tvrditi velikom američkom sinu i dr-
 žavniku: „Vjera i čudorede temeljni su
 stupovi javnoga blagostanja. Onaj ne
 ljubi svoje domovine ni svoga naroda,
 koji potkopava ta dva jaka potporna
 ljudske sreće.“

pobjedničku vijest: Liječnički ured u
 Lurdu, pod predsjedništvom dra Val-
 leta, ustanovio je da je Marija Engel,
 rođena u Jarville-u 1912 godine, bo-
 lovala od neizlječive bolesti na plu-
 ćima i da je ozdravila nenadano nakon
 kupanja u lurdskoj vodi.

Mjesto kao što je Lurd nema ni-
 jedna druga vjera osim katoličke!
 Tu nebo progovara zemlji!

Zrakoplovi u službi Krista

Katolički vjernici se množe, uspr-
 kos svih otpada u druge vjere radi ze-
 maljskih koristi i ženidaba. Papa ša-
 lje uvijek nove vjerovjesnike među po-

svojoj nauci, a koji bi se morao
 odrazivati u djelima, u riječima i
 svakoj kretnji jednog kršćanskog
 vjernika.

Zaludu nam je na glavu pos-
 tavljati obrazine, skrivati se pod
 svilene zavjese i naslage šminke
 — ljudi će nas uvijek prepoznati,
 vidjeće, na prvi pogled, da li smo
 svijetli ili tamni.

Mnogi lutaju u tami, jer smo
 mi sami tamni. Kako će zalutali
 naći put do Boga, kad posvuda
 vide samo „mrzost opustošenja“?

ganske narode, da ih privedu Kristo-
 vom svijetlu.

Misionari se, u svojoj muko-
 trpnoj službi, poslužuju modernim pro-
 metnim sredstvima samo da se što
 prije nastani Bog u ljudskim dušama.
 Tako će nadbiskup-kardinal u Kölnu
 blagosloviti 24. veljače dva zrakoplova
 koji će se poslati misijonarima u Juž-
 noj Americi i Novoj Gvineji. Dobiće
 imena sv. Petra i sv. Pavla.

Samo k nama idu

Zadnje vrijeme primiše katoličku
 vjeru ovi kitajski učenjaci: Karlo
 Chen, profesor sveučilišta u Pekingu;
 Cang Pejlung, profesor engleske knji-
 ževnosti na sveučilištu u Pekingu; bri-
 gadni general Josip Čang-Ju-Če; pro-
 fesor i bivši tajnik podkralja u Muk-
 denu Josip Čang Jie.

I zračni junaci su naši! Englez
 Sempill, poznati avijatičar, koji je or-
 nizirao japansku hidroaeronautiku i gr-
 čku vazduhoplovnu službu, prešao je
 zajedno sa svojom ženom u katoličku
 Crkvu.

Pa i do muzičara dopiru melodije
 naše vjere! Gospoda Alicija Adelaide
 Needham, glasovita irska skladateljica
 postala je katolikinja. — Dosad je sa-
 stavila preko 700 pučkih glazbenih
 kompozicija, marševa i himni. Zato je
 prozvana „Irskom harfom“.

To su neka, između onih mnogo-
 brojnih, obraćenja glasovitih ljudi na
 katoličku vjeru.

— Još nismo čuli, da je netko iz
 dubokog uvjerenja, radi spoznate isti-
 ne, prešao iz naše vjere u drugu! —
 Kad nas neki ostavljaju — mi se obo-
 gačujemo, jer tako imamo u svojoj sre-
 dini sve manje onih na koje poštenu
 ljudi s prezirom gledaju.

Čvrsti temelji

Djecu ne uzgajaju samo roditelji ne-
 go i učitelji. Zar nebi bilo strašno, kad
 bi učitelji neuzgojno uplivali na dje-
 će duše? — A, ipak, ima takovih učitelja!
 katolički roditelji mogu samo
 onda biti sigurno za dobar uzgoj svoje
 djece, ako ih uzgajaju katolički učite-
 lji, koji i žive po svojoj vjeri! —
 Takvi su učitelji u škotskoj. Čitamo da
 je tamo 2.000 katoličkih učitelja iza-
 bralo za svog zaštitnika sv. Ivana
 Boska. To su čvrsti državni temelji!

O, mi, koji još nepokolebivo
 vjerujemo u pravoga Boga i u
 jednu istinitu Crkvu, užgimo sve
 blagoslovljene svijeće u našoj du-
 ši! Neka zaplamsaju i zasvijetle
 svima koji lutaju daleko od Crkve,
 „u tami i u sjeni smrtnoj“. Svi ti
 moraju preko nas, u svjetlosti i
 ljepoti naših duša, opet prepoznati
 Boga, uzljubiti Crkvu i učvrstiti
 vjeru u preporodnu, spasiteljsku
 moć naših katoličkih nazora.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

IV. Nedjelja po Bogojavljenju

EVANĐELJE SV. MATEJA (8, 23-27). U ono vrijeme: Kad Isus uđe u ladu, podoše za njim učenici njegovi. I, gle, oluja velika nastane na moru, tako da ladu pokrivaše valovi, a on spavaše. I pristupivši k njemu učenici njegovi, probudiše ga govoreći: Gospode, spasi nas, pogibosmo. A Isus im reče: Što se strašite, malovjerni? Tada ustavši zapovjedi vjetrovima i moru, i nastala tišina velika. A ljudi se začuđiše govoreći: Ko je ovaj, da ga slušaju vjetrovi i more?

POUKA:

Jezovit prizor razvija se pred našim očima. Ribarska lađa nasred uzburkanog jezera, koju valovi bacaju desno i lijevo. Sad je uronila u valove i ne vidimo je, sad opet se pokaže na vrhovima valova. Ribari upinju sve sile, znoj im curi od muke, polako gube nadu u spas. — U lađu je Isus. A oni se ipak boje. Kao da nijesu dosad vidjeli njegovu svemogućnost! Ne s vjerom već strahom bude Isusa i mole: „Gospode, spasi nas, pogibosmo!”

Kad promatramo ovaj prizor, i kad razmišljamo o apostolima, čudan nam je njihov strah. Ta u lađu je Isus; onaj koji je toliko bolesnih ozdravio, toliko sotona istjerao iz ljudi, koji je i mrtve uskrisio. A oni se boje! Zato ih Isus i kori radi njihove male vjere.

Ne čudimo se apostolima već samima sebi. Ta nije li naš život jednak lađi, o kojoj nam govori današnje evanđelje? Da, na lađu našeg duhovnog života, na život milosti navaljuju više puta razne strasti. Sad putenost, sad zavist i oholost, sad želja za novcem, sad neumjerenost. I mi? Zar nijesmo bili slični apostolima? Zar se nijesmo pouzdavali samo u svoju snagu i moć? A kad smo vidjeli da sami ne možemo, tada smo pustili lađu života da je strasti bacaju desno i lijevo. Zaboravili smo na Isusa! A u Njemu je sva naša snaga i moć, sve naše ufanje.

Ne samo dušu, već imamo i tijelo. Bog je sve stvorio. On se brine za nas. Ta ni jedna vlas s glave ne padne bez znanja Oca našega, koji je na nebesima. Možda nas muči besposlica, glad, bolest i druge nevolje. Zar da gubimo nadu i ufanje? Zar da to bude razlog da se odalečimo od Boga? Zar je on kriv što su ljudi zli i darove njegove na zlo upotrebljavaju? Ne! mi ne ćemo bježati od Gospodina, koji je dobar. I nevolje naše prikazemo mu, moleći ga: Gospode, spasi nas!

Nećemo zdvajati ni onda, kad o sjetimo nezahvalnost djece, prijatelja i braće. Nećemo zdvajati kad nas budu klevetali, sramotili, zlo o nama mislili, već puni vjere zavapćemo: Gospode, spasi nas!

Mnogi govore: kriv mi je ovaj ili onaj da sam ohladnio u vjeri; on je kriv da ne idem u crkvu, da ne idem

više na ispovijed. Ne! Možda je on samo jedan povod, ali uzrok je bio u tebi. Nijesi imao žive, prave vjere! Sv. Augustin, kad su ga snalazile nevolje znao je više puta reći: „Još više, Gospodine! Kao što se zlato kuša u vatri tako i kršćanin u nevoljama i borbama života.”

Isus nam je dao primjer, a mistični Krist, njegova Crkva, i danas nam govori. Ako je On trpio, ako su Njega proganili i napadali, zar da mi budemo pošteđeni?

Gore srca! Ne zdvajati i smalaksati. Kršćanin ne pozna očaj. On ima vjeru, ima Krista, koji pobjeđuje bure i oluje, koji stišava sve valove.

Zar nam ne pjevaju pjesmu pobjede čete djevoja s ljaljnom u ruci? Milijuni mučenika s palom slave? Sve su to naša braća i sestre, koji su trpjeli kao i mi, ali pobjeđiše s pouzdanjem u Krista, s molitvom na ustima: Gospode, spasi nas!

Za Gospodara svijeta

Uvijek je bilo na svijetu zla. Bilo je zločinaca, okrutnika i bogohulitelja. Znamo da su kroz sve vjekove živjeli oni koji su zazirali od crkve, mrzili svećenstvo i nastojali rušiti sav njihov rad. — Ali što se događa u današnjoj komunističkoj Rusiji, toga još svijet ne vidje.

U Rusiji ne samo da ruše crkve, zabranjuju bogoslužje i ubijaju svećenike nego nastoje iskorijeniti iz duša svaku vjeru. Bore se proti samomu Bogu!

Baš ovih dana je u Zagrebu otvorena izložba koja prikazuje sve one, nevidene i nečuvane strahote, koje su boljševici izvršili na vjernom ruskom narodu. Na toj izložbi se u brojkama, slikama, crtežima i knjigama prikazuje razorni rad boljševičkih neljudi i divljaka u borbi protiv svake vjere, a navelastito kršćanstva.

Još se nikada nije čulo da je netko izrugivao i napadao Krista kao lošu, skitnicu i bečara. A, eto, takvi se nazori službeno šire u današnjem, za komunističku zemaljskom raju.

Covjek koji ništa ne bi vjerovao, ako je i malo plemenit, ne bi se mogao s takvim nepojmljivo divljačkim sredstvima boriti proti Nekome komu se svi vjekovi i sva pokoljenja klanjaju kao najmudrijemu, najnesebičnijemu, najčistijemu, najobjavljenijemu...

Izložba, koja je već prije prošla kroz mnoge evropske gradove, prikazuje i protiborbu, rad svih vjera, a osobito katoličke Crkve, proti takvim divljačkim ispadima ruskih boljševika. Zato se ta izložba zove „Pro Deo”, što znači „Za Boga”!

Već se petnaest godina komunisti bore proti Bogu. I mislili su, da će im, kroz to vrijeme, uspjeti zamesti svaki Božji trag. — Ali se prevariše!

U samim njihovim novinama čitamo, kako je ogromna većina ruskog naroda još duboko vjerna. Ono malo crkava, koje im još ostaviše, svakom je

prigodom prepunjeno. Osobito o velikim blagdanima: Božiću i Uskrsu — plemeniti ruski narod neodoljivo i zanosno iskazuje svoje vjerske osjećaje. Dapače u samim njihovim redovima, među organiziranim komunistima, mnogi osjećaju potrebu vjere i tajno u svom srcu, klanjaju se Gospodaru svemira.

Boljševistički bezbožni rad neće uništiti vjeru u Boga. — On će uništiti njih! — Ali zato ne smijemo u toj borbi stati prekrizneni ruku.

Čitavim svojim životom: djelima, mišljenjem i govorom propovijedajmo moć i dobrotu Gospodara svijeta, našega Boga!

Kalendar Veljača

N.	3	IV N. po Bog. - Sv. Blaž i Mlad.
P.	4	Sv. Veronika - Sv. Andrija Korsini
U.	5	„ Agata dj. muč. - Sv. Izidor muč.
S.	6	„ Doroteja dj. i muč. - Sv. Tito bisk.
Č.	7	„ Romuald opat
P.	8	„ Ivan Matski
S.	9	„ Apolonija dj. - Sv. Ciril Aleks.

Sv. Blaž

Sv. Blaž živio je u trećem vijeku. Bio je rodom iz Sebaste u Maloj Aziji, iz imućne obitelji, a po zanimanju liječnik. Iz žarke ljubavi prema Bogu Blaž se je isticao mnogim i izvanrednim djelima milosrda prema iskrnjemu. Zato su ga njegovi sugrađani toliko cijenili, da ga izabraše za biskupa.

Tada su vremena bila nadasve teška za kršćanstvo. Tamnice su bile prepune kršćana, krv mučenika na potoke se lila. I u gradu Sebasti i njegovoj okolini kršćani su bili izloženi najtežim mukama i progonstvima. Mnogi bi bili podlegli iskušenju i odrekli se Krista, da im nije bilo sv. Blaža. Ali on, ne štedeći sebe, ne bojeći se smrti, obilazi, danju i noću, svoje preplašeno stado. Krijepi ga nadom vedrije budućnosti, diže im duše put nebesa, gdje ih čeka vječna slava, ako ustraju do kraja. Međutim, riječima i svetim primjerom, a nadasve s čudesima o braća mnoge pagane na kršćansku vjeru. Tako su se kršćani u Sebasti i okolici, zaslugom sv. Blaža, sve više množili, usprkos sve žešćim progonom.

Stari životopisci pripovijedaju nam mnogobrojna čudesa, koja su se zbila po zagovoru sv. Blaža. Liječio je svaku bolest, ozdravljao bolesnike samim dodiranjem ruke i znakom križa. Jednog dana donese mu maleno dijete, komu je zapela u grlu debela kost i već mu prijetila neminovna smrt. Svetac napravi znak svetoga križa i u isti čas ispadne djetetu iz grla kost. Stoga još i danas svećenici blagosivaju grla vjernika na dan sv. Blaža.

U koliko je druge poticao na po-

stojanost u vjeri, u toliko je sv. Blaž sam bio u njoj čvrst.

„Dobar pastier, jer što kaže inom, I sam svojem potvrđuje činom”!

Uhvaćen, neustrašivo izide pred sud carskog namjesnika Agrikolaja. Namjesnik ga kuša nagovoriti obećanjem velikih nagrada da zaniče svoju vjeru. A kad uvidi, da ništa ne može milom, posluži se silom. Baci ga u tamnicu i muči ga gladu i žedom. A naš svetac, poput tvrde klisure, stoji postojan u vjeri! Tada ga namjesnik daje išibati bičevima a kožu mu razdirati željeznim češljima. Kad ni to nije pomoglo, Agrikolaj ga daje baciti u duboko jezero. Ali voda u jezeru pod svečevim nogama postaje tvrda kao suho kopno. Na njoj stoji i propovijeda sakupljenom narodu, potičući ga da ustraje u vjernosti Kristu i Njegovoj Crkvi, sve dok mu ne odbiše glavu. Bilo je to 316 godine. Ta sveta glava bila je u devetom vijeku donesena sa istoka u Dubrovnik, gdje se i sada čuva i uvelike časti. — U borbi za vjeru svetu i za ustrajnost u njoj neka nam sv. Blaž bude uzorom.

Patrijarh Varnava o sv. Savi

Ove godine pravoslavni vjernici naše države slave 700 godišnjicu smrti svetitelja Save. Ovom prigodom, na Savindan, srpski patrijarh Varnava uputio je svom svećenstvu i vjernicima poslanicu o svetosavskoj godini. U njoj se nalaze i ove riječi: „Kao što je Gospod prije 20 vijekova učinio najveće dobro čovječanstvu, poslao na zemlju svoga ljubljeno Sina, Gospoda Isusa Krista, da svojom uzvišenom žrtvom iskupi svijet od grjehova, tako je i srpskom narodu prije više od sedam i pol vijekova podario najvišu milost svoju i preblogo odredio, da se tada u njemu rodi i pojavi veliki prosvjetitelj, preporoditelj i utemeljač čiste pravoslavne vjere i nacionalne svijesti, — da se pojavi Sava Nemanjić.

Uloga i značaj Svetoga Save u prošlosti našega naroda zaista je tako ogroman i presudan, da se gornje porođenje s Kristom i ovaj primjer sam sobom ističe...

U povjesnici svijeta nema zaista primjera i slučaja, da je historija cijelog jednog naroda tako duboko prožeta, nadahnuta i predodređena duhom i načelima svoga velikog Preporoditelja i Neimara. Zato Savina pojava i ličnost nije obična zemaljska...

Stoga se veliko djelo Svetoga Save danas više ne može i ne smije promatrati sa uskov vjerskog i plemenskog gledišta. U svijetlosti historijske prošlosti i veličave sadašnjosti, ono se sada pojavljuje kao opća, narodna tekovina svih plemena našega naroda. Savino je djelo zajednička tekovina cijelog našega naroda. Svi njegovi dijelovi trebali bi da su ponosni, što smo u prošlosti imali ovakvog velikana, s kojim se ni najveći ljudi drugih naroda ne mogu ni približno uspoređivati.”

Podlistak

Čovjek koji spašava

Moli se za ovo i za ono. Za zdravlje, za plodnu ljetinu, za uspješnu trgovinu. Neću reći da to nije pravo. Ali zar zbilja nemamo i većih potreba za koje bismo se morali moliti? Mnogo — mnogo je većih potreba! Ali jedna od najvećih je za svaki narod:

Imati poštenih i nesebičnih vođa koji će ga voditi kroz sve opasnosti u ljepšu i sretniju budućnost! Imati vođu, koji će, puni vjere u pravdu i u Boga, žrtvovati i svoj život za druge!

Povijest pozna lijepi broj ljudi koji su, odgojeni u katoličkoj Crkvi, postali žrtva za bližnje, za svoj narod. Zar su takvi živjeli samo u prošlosti? O, i danas ih ima koji uviđaju, da je jedini spasonosni put prema narodnoj obnovi: politički život po načelima pravde, miroljublja, ukoliko po načelima katoličke Crkve.

Ovdje ćemo našim čitateljima prikazati život i rad jednog takvog političkog čovjeka, koji je već šest godina na vlasti, a kroz to vrijeme on je tako radio, da danas ne samo katolik nego

i bezvjerac, onaj koji mrzi Crkvu i Boga, priznaje i veli:

„Otkada je Salazar na vladi, otada je sreća i blagostanje u portugalskoj zemlji.”

Jest, radi se o Salazaru i Portugalskoj, toj sretnoj državi kojoj stoji na čelu čovjek duhom i voljom snažan, katolik Oliveira Salazar.

Nije ga Portugalska tako lako dobila. Dvadeset i nekoliko godina živjela je u krvi i plamenu. Politička borba je bila dosegla svoj vrhunac. U državi je vladao tako strahoviti nered, da je Portugalska bila na rubu propasti. I tako ispaćenoj izmučenoj i nesretnoj dolazi 1928 godine, njezin najbolji sin Salazar, da je spasi od propasti, da je podigne i usreći.

Najprije nešto o Salazarovom privatnom životu. On živi asketskim životom, t. j. odriče se kao vjernik mnogih ugodnosti samo da što više uznapreduje u svom kršćanskom životu. Nije njemu stalo do zabava i parada. On svoje vrijeme provodi u radu za domovinu i u molitvi.

Covjek tako velik, da zauzima najveći položaj u državi, ide u crkvu, ispovijeda se i pričešćuje. Ne samo to! On kao čovjek od vlasti nastoji, ne putem sile nego dobrog primjera i svje-

tovanja, da se i drugi povedu za njim.

Njegov kršćanski život toliko je već poznat narodu, da Portugalci znadu njegove doživljaje jednako, kao i mi pjesme o Ivi Senjaninu ili Juri Skenderbegu. Toliko je on već poznat Portugalcima, da je to doprlo u čitav svijet, pa i do nas.

Dobar glas se daleko čuje. Salazar, diktator Portugalske, poznat je čitavom svijetu. Nije poznat kao Lenin i Staljin iz Rusije radi svoje krvožednosti, niti kao Kales radi svoje bjesomučnosti, niti kao Mussolini radi svoje bahatosti, niti kao Hitler radi svoje prepotentnosti. Poznat je kao čovjek vjere i poštenja, koji je dobrim srcem i dobrim zakonima spasio domovinu od propasti, a narodu sačuvalao vjeru i kulturu.

A što je to on učinio u Portugalskoj?

Najprije da vidimo, kakvo je stanje bilo u državi, kad je on došao na vlast, pa ćemo lakše shvatiti, što on znači za Portugalsku.

Do 1910 godine Portugalska je bila kraljevina. Tada su nezadovoljnici uspjeli od Portugalske stvoriti republiku. No to nije samo po sebi zlo. To može biti, čak, i dobro. Glavno je da su ljudi dobri, i da su zakoni, što ih

oni provadaju korisni narodu i državi! No, nažalost, u Portugalskoj nije bilo ni mira, ni reda, ni zakona. Tu se klalo i kralo. Na čelo su države dolazili ljudi bez poštenja i vjere. Narod su gurali, državu osiromašili i ubacili u nju vatru mržnje i nezadovoljstva.

I to nije trajalo jednu nego 28 godina! 28 godina se muzlo, kralo i rušilo!

I kad se mislilo: propast je tu, — nevidljiva Božja ruka šalje preko Salazara spas i oslobođenje portugalskom narodu.

General Karmona dobiva u ruke vlast, te on, poznavajući sposobnosti mladog sveučilišnog profesora Salazara, poziva ga da stupi u vladu kao ministar financija. Salazar se odaziva, prihvaća se teškog posla, uzima u ruke ključeve pokradene i prazne državne blagajne, i svojim katoličkim poštenim radom stvara čudesa: Portugalska se oporavlja, blagajna puni, narod smiruje. U svakom pogledu ide se naprijed!

Portugalci, zahvalni, biraju ga za predsjednika vlade, daju mu u ruke diktatorsku vlast. Već šest godina upravlja državom, a kako, to se eto najbolje zna po tome, što Portugalska, prije buntovna, revolucionarna i opustjela zemlja, danas služi kao primjer države

Po državi

Dr. A. STEPINAC U VATICANU. Sv. Otac je primio u privatnu audijenciju zagrebačkog nadbiskupa-koadjutora g. dra. Alojzija Stepinca. Preuzv. se je već povratio i službeno otputovao u Beograd. Kaže se da je to u vezi sa sklapanjem našeg konkordata.

Dr. A. ARTUKOVIĆ U BEOGRADU. Bivši advokat u Gospiću, g. dr. Andrija Artuković, koga su predale francuske vlasti našima zbog djela o zaštiti javne sigurnosti i poretka u državi, sproveden je u Beograd i nalazi se u uzama suda za zaštitu države.

BROJ CASOPISA. Računa se da kod nas izlazi ukupno oko 900 stručnih časopisa, listova i novina.

NE PJESACE. Električni tramvaj, u našoj zemlji, imaju ovi gradovi: Beograd, Zagreb, Ljubljana, Subotica, Niš, Osijek; Sarajevo, Novi Sad i Dubrovnik. — Prije smo sporije putovali, a brže napredovali u kreposti. Danas: obratno!

ZA ZASTITU DUŽNIKA. Odgođen je na neizvjesno vrijeme zakazani zbor „Društvo za zaštitu dužnika“, u Zagrebu.

TAKSE NA CEKOVNE UPLATNICE. Od prvog veljače ove godine povisuju se. Sada će se plaćati ovako: Na svote do 500 Din. 50 para. Na svote od 500 do 5.000 Din jedan dinar, od 5—10.000 Din jedan dinar i pol, od 10—50.000 Din 2 din., od 50—100.000 Din 4 din, a preko 100 hiljada Din 5 dinara.

KATOLICI U BEOGRADU. Prirast katolika, u prošloj godini, u Beogradu iznosi 400 duša.

MASLINARSKI TEČAJEVI. Kroz mjesec ožujak održat će se maslinarski tečajevi i to u: Hvaru, Braču, Biogradu n/m, Korčuli, Makarskoj, Preku, Splitu i Šibeniku.

VUCI NAVALJUJU. U Hercegovini se vukovi i medvjedi, radi studeni, približavaju ovcama, pa čak i ljudima, te ih, ma i oboružane, rastrgaju na komade. Tako se nedavno dogodilo dvojici seljaka.

VINOGRADARIMA. Savez dalmatinskih vinogradara podnio je banskom vijeću u Splitu molbu da se ukine trošarina na vino. Tim bi se jače razvila trgovina vina koju je silno kočila trošarina.

KUKURUZ ČE SE OBILNO IZVOZITI. Ministar finansija je dokinuo davanje kauce pri izvozu kukuruza u Njemačku. Ovim će se povećati izvoz, ali i cijene kukuruza.

BROJNI ODVJETNICI. U Zagrebu živi 312 odvjetnika. Od njih je 60% poslijeratnih. Advokatskih pripravnika u Zagrebu ima 114. Kako je danomice teža zarada, bilo bi poželjno da im broj ne raste.

RIBARSKA ZADRUGA. U Splitu je osnovana nova nabavljачka ribarska zadruga. Ona će se baviti nabavljanjem svih ribarskih potrepština i prodajom morskih proizvoda.

BISKUPSKI PRIPRAVNI ODBORI za veliki euharistijski kongres u Ljubljani, koji su se dosada prijavili glavnom pripravnim odborom, djeluju već u Mariboru, u Beogradu, u Subotici i u Kotoru. Po drugim se biskupijama već osnivaju takvi odbori i ufamo se da će početi u najkraćem času s potrebnom vjerskom pripravom vjernika na kongres.

koja napreduje kulturno i gospodarski. — A zašto? Jer je u rukama čovjeka koji se boji Boga i vrši njegove zapovijedi!

Važno je to! I Rusija je u rukama jednog čovjeka, ali otamo dopiru uzdasi i jauti. Gdje je Bog, tu je i blagostanje narodno, gdje vladaju ljudi s vjerom u Boga, tu i sreće ima.

Dao Bog svim narodima ovakve ljude na čelo države!

Zvonko Fržop

Dobre knjige

„Don Bosko“ — Lemoyne — Ceria, preveo prof. Marko Soljačić. Strana 320.

Presenećeni smo s knjigom „Don Bosko“. Jedno vnaledno lijepo djelo za hrvatski narod o najvećem odgojitelju mladeži. Marljivo naš Salezijanci mnogo su tom knjigom učinili za naš narod i za odgojni sistem mladeži. Svako ko čita knjigu, dobiće novi vidik o odgoju koji je apostol XX. vijeka tako uspješno upotrebljavao za omladinu. Knjiga je pisana u lakom i lijepom slogu. Knjigu svima, a osobito svećenstvu i učiteljstvu, toplo preporučamo. Naručuje se kod: Uprave Salezijanskog suradništva, Vlačka ul. 38. Zagreb. Ukorićena u platno 50 Din. meko vezana 40 Din.

Misli u zimskoj noći

o bijedi današnjice

Zima je. Smrznut snijeg stoji prkosno tu na putu i ulici.

Bura obilazi oko prozora: hu, uuu, hu.

Teško je čovjeku večeras ko vuku i gladnoj ptici.

I ja sam se skutrio. Bacam i bacam drva

na stari čadav komin, pa neka samo gore.

Htio bih ogrijat sve, a k meni nema ni crva.

Svatko se stisnuo sam crnije boječ se zore.

Dug, porez, i drsko: „Daj!“ — zore no zapuh leda

drma kućama praznim, gdje nemi ruha ni kruha.

O Bože! — ne daj, da stvorovi Tvoji stradaju sve srede!

— ta znaš, da tiran za bijedu nena ni oka, ni uha.

Stuđeno je. Kasna je noć. Hu, uuu — jauče bura . . .

Siromaše, o brate moj, bar neka na oko ti sneno

donese san i zaborav ova ponoćna ura . . .

— I ja ću otići spat — Ah! i kod vatre je studeno . . .

VALTAZAR VIJOLIĆ

Među nama

DOSADAŠNJI RAD „KATOLIČKE KARITAS“

Kad je g. 1931 zavladao po čitavome svijetu, pa i kod nas, velika bijeda i silna nezaposlenost, sv. Otac Papa krasnom enciklikom pozvao je sve vjerne katolike na intenzivan karitativan rad. I katolici su se širom svijeta najoduševljenije odazvali. Ni mi nijesmo htjeli biti zadnji. Na poticaj našega preuzv. biskupa, koji je u tu svrhu izdao posebnu lijepu poslanicu na svećenstvo i puk, sastali smo se u decembru g. 1931. i osnovali našu „Katoličku Karitas“. Po svim našim crkvama propovijedalo se o tome. Članovi i članice naših katoličkih društava, napose naši vrijedni Križari i Križarice, razišli su se gradom i zaredali od kuće do kuće, zavirili u svaki i najzabatiniji stan, da na licu mjesta upoznadu bijedu svoje braće te od svih gradana isprose za njih što obilatlju pomoć u novcu, hrani i odjeći. I usprkos raznih smetnji, Boga blagoslovljeno, dosta učinilo.

Od 20. XII. 1931. do 31. V. 1932. svega je bilo sakupljeno u gradu Din 34.732. Tako smo u ovom razdoblju mogli podijeliti bijednicima i nezaposlenim radnicima u svojoj Pučkoj Kuhinji u „Uboškom Domu“ 16.796 toplih obroka, a za Božić, Novu Godinu, Uskrs i prilikom 10 godišnjice biskupovanja preuzv. biskupa dali smo bolji i olatiji objed, dok smo nedjeljom i blagdanom uvijek davali meso. Bilo je mjeseci (ožujak), kad smo dijelili do 160 toplih obroka dnevno. Uz ovu imali smo i drugu Pučku Kuhinju kod čč. Dominikanki u Menzi, gdje smo davali objed uz nisku cijenu od Din 5. Opskrbili smo odijelom, rubeninom i obućom 82 obitelji podijelivši im usve 413 komada robe. Otvorila se posebna kancelarija, koja je redovito funkcionirala. Vršilo se posredovanje za službe i namješte-

nja, astavljale su se razne molbe, posjećivalo e gradske siromahe, vodila se posebna brigaza bolesne siromahe, davali su im se besplatno lijekovi i drva. Za Božić obdarilo se izveselilo slatkisima i voćem djecu 24 oitelji. Karitativne sekcije naših katoličkih društava, napose Križarice, tjedno, na posebnim sastancima, praktičnom uputom i predanjima, intenzivno su odgajale članove članice za što svestraniju karitativnu akciju.

Učinilo se dakle mnogo. Učinilo se sve, o se moglo, i u koliko je bilo raspoloživo sredstava. Pomagalo se svu našu gradsku sirotinju i sve nezaposlene, bez razlike jere i uvjerenja. Baš stoga nas još i dana svi ti siromasi prijazno susretaju i za ovak intenzivan i svestran karitativni rad blagoslovljuju. Zalimo se g. i sada u tom rzmjeru ne možemo razviti. Zašto nam to nije moguće, o tome drugiput.

I ov je već dosta, da se vidi, koliko je neista izjavio i koliko krivicu „Katoličkoj Karitas“ nanio anonimni suradnik „Narodne Ijubve“, kad je u br. 162. 3. t. mj. napisao da od svega ovog našeg rada, kako izgleda, s'otinja nije vidjela nikakve koristi.

Pozvao međutim, i ovom prilikom, sve da na „Katoličku Karitas“ u ovom plemenitomu radu što izdašnje pomognu.

dar

Šalte iretplatu!

Rieger: Medgovor anonimnima. — M. Mirić: Većitacija najmlade hrvatske li-rike.

„HRVAA SMOTRA“ će i nadalje izlaziti u ovom obujmu. Ogledni broj šalje se na ev besplatno. Uprava „Hrvatske Smotr“ nalazi se u Zagrebu, Ilica 118. u knjizi:PREPOROD“.

VAHOV
OKREPLJICI ŽELUDAČNI
ELIXIR

proizvoda
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Po svijetu

KATOLICKE ŠKOLE. U mnogim državama katolici osnivaju vlastite škole, u koje šalju svoju djecu da ih tako sačuvaju od slabog odgoja i pogubnih nazora bezvjer-skih učitelja. Tako katolici u Engleskoj imaju dosad 1400 osnovnih škola.

ITALIJA SE NAORUŽAVA. Talijanska vlada je već izradila nacrt državnog proračuna za godinu 1935—36. Dok su se smanjili proračuni za sva ministarstva, proračun za vojničke svrhe se je mnogo povećao. Računa se na 18 milijardi dinara. A to je oko 6 milijardi više nego iznosi čitav naš državni proračun! — Tako, dok svi državnici zagovaraju i propovijedaju mir, države se naoružavaju kao da će sutra stupiti u rat.

OSTAVKA MINISTRA. U južnoameričkoj državi Peru nedavno je uveden gradanski brak. Takav se brak, u slučaju sukoba, može i rastaviti. — Tom prigodom je istupio iz vlade ministar pravde La Riva. Kad su ga pitali: zašto se zahvalio, reče: „Obitelj je temelj našeg naroda. A taj zakon ruši obitelj. Ne mogu kao ministar proglasiti zakone koje osuđuje moj razum i moja vjera!“

MRTVI VODIČ. U Francuskoj se postavljaju putokazi koji znaju govoriti. Samo se u mali otvor ubaci sitniš i već je zvučna ploča u gibanju. Putokaz govori: kako dugo treba putovati u različitim smjerovima i kakvi su putovi.

ZENSKA POLICIJA. Budimpešta je glavni grad Mađarske. U njoj je odlučio ministar unutrašnjih djela uvesti žensku policiju koja bi najviše bila uposlena u čudorednom otljeku.

NAJSTARIJI BISKUP. Umro je ovih dana u 95 godini. Živio je kao nadbiskup Wellingtona u Novoj Zelandiji. Zove se mons. Redwood. Zanimljivo je to, da je umro kao najstariji, a kad je postao biskupom bio je najmlađi biskup svijeta. — Znamo da je sada najmlađi nadbiskup zagrebački koadjutor dr. Alojzije Stepinac.

SVEDSKA IZUMIRE. Vode švedskog naroda su u velikoj brizi. Brojke prošlogodišnjeg kretanja pučanstva u Švedskoj dokazuju da je bilo više lijesova nego koljevka. — Nastavi li se tako, Švedani će, jednom, nestati sa zemlje.

OSIGURANJE POLJOPRIVREDNIH RADNIKA. U Engleskoj je objavljen službeni nacrt za osiguranje poljoprivrednih radnika. U obzir dolazi oko 750.000 radnika. Osiguranje će se temeljiti na sistemu uplata od strane poslodavca, radnika i pore-skih obveznika.

NAGRAĐENA POZRTVOVNOST. Upravništvo Cunard-White Star Line nagradilo je dvostrukom mjesečnom plaćom one mornare koji su u čamcu, uz velike poteškoće, spasili 18 mornara s parobroda „Us-worth“ na Atlanskom Oceanu. — To je ljubav prema bližnjemu!

ZIDOV I VJECNI PUTNICI. Židovi su se, poslije razorenja Jeruzalema, razišli po čitavom svijetu. Sada je nastao pokret da se opet povrate u svoju staru domovinu Palestinu i da tamo osnuju samostalnu židovsku državu. Tako se je kroz prošlu 1934 godinu doselilo u Palestinu 42.000 Židova naprama 30.327 u g. 1933. — Pitanje je, neće li ih opet želja odvući u svijet.

VELIKI ŠTRAJK. Javljuju iz Tampica u Meksiku da, zbog nesuglasja s poslodavcima radi plaća, štrajkuje ovih dana 24.000 radnika. Njihov štrajk je zaustavio svaki rad na petrolejskim poljima. — I učitelji u tom području štrajkuju, jer već duže vremena nisu primili plaće. — I mi smo uz pravredne radničke zahtjeve!

CRNCI SE OBRACAJU. Malo pred Božić je franjevačka crkva u Chicagu doživjela nešto posebno. Onaj dan je bilo krštenih 75 crnaca obraćenika. Prošle su dvije godine i po da su franjevci otvorili tu crkvu za crnce. Kroz to vrijeme su u njoj krstili 400 crnaca. — Uz crkvu franjevci vode i školu, koju pohađa 486 crnačke djece. — Tako smo u Kristu, crnci i bijelci, jedno.

POZIV U LURD. Sv. Otac poziva u travnju katoličke narode u Lurd da kod nogu Bezgrešne završe svečanosti svete godine Otkupljenja, mole za mir u svijetu i ozdravljenje od današnjih duševnih kriza. — Tom prigodom će se u Lurdu održati velike euharistijske trodnevne.

ČESKA SE SPREMA. Od 27 do 30 lipnja o. g. održat će se u Pragu prvi opći euharistijski kongres za Čehoslovačku. Biće, dakle, taj euharistijski kongres istodobno, kad i naš u Ljubljani. — Krist pobjeđuje!

NE SMIJES NI USI ZACEPITI. Na deset dana zatvora osuđena je jedna berlinska gradanka, jer je za vrijeme Hitlerova govora za izbore u Saaru prstima začepila uši!

